

መጽሐፈ ዳንኤል - ሁለት መቶ

የትንቢት መገለጥ፡- ሁለተኛው ማሰባሰብ እና በአድቤንቲስት የመጨረሻ ዘመን ትምህርት ውስጥ ያለው አስፈላጊነት

Jeff Pippenger
2024-05-05

እኛ በነቢዩ ኢሳይያስ፣ ከዚያም በእህት ዋይት የተለየው እንደ ሁለተኛው ስብሰባ የተወከለውን ትንቢታዊ ዘመን እየመረመርን ነው።

በዚያም ቀን ለሕዝቦች ምልክት ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይሻሉ፤ ማረፊያውም ክቡር ይሆናል። በዚያም ቀን ጌታ ከአሦር፣ ከግብፅ፣ ከጳጳሮች፣ ከኩሽ፣ ከዳላም፣ ከሺናር፣ ከሐማት፣ ከባሕር ደሴቶችም የቀሩትን ከሕዝቡ ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ሁለተኛ ጊዜ ይዘረጋል። ለአሕዛብም ምልክት ያቆማል፣ ከእስራኤልም የተጣሉትን ይሰበስባል፣ ከምድርም አራቱ ዳርቻዎች የተበተኑትን የይሁዳን ሰዎች ያከማቻል። የኤፍሬምም ቅንዓት ይወገዳል፣ የይሁዳም ጠላቶች ይቆረጣሉ፤ ኤፍሬም ይሁዳን አይቀናም፣ ይሁዳም ኤፍሬምን አያስጨንቅም። ኢሳይያስ 11፡10-13።

በመጨረሻዎቹ ቀናት ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ለሁለተኛ ጊዜ ሲሰበሰቡ፣ በዴንቤቆስጤ በፊት በነበሩት አሥር ቀናት የተወከለ አንድነት በእነዚያ ደቀ መዛሙርት መካከል ይኖራል፤ ኢሳይያስም ይህን እንዲህ ሲል የሚጠቅሰው ዘመን ነው፡- “የኤፍሬም ቅንዓት ደግሞ ይወገዳል፣ የይሁዳም ጠላቶች ይቆረጣሉ፤ ኤፍሬም ይሁዳን አይቀናም፣ ይሁዳም ኤፍሬምን አያስጨንቅም።”

“በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ፈተናዎች ሊመጡ ነው፣ እንክርዳዱም ከስንዴው ሊለይ ነው። ነገር ግን ኤፍሬም ይሁዳን ከእንግዲህ ወዲህ አይቅና፣ ይሁዳም ኤፍሬምን ከእንግዲህ ወዲህ አያስቸግር። የዋህ፣ ርኅሩኅ፣ ምሕረት የተሞላባቸው ቃላት ከተቀደሱ ልቦችና ከከንፈሮች ይፈስሳሉ። አንድ መሆናችን አስፈላጊ ነው፤ ሁላችንም የክርስቶስን የዋህነትና ትሕትና ብንፈልግ፣ የክርስቶስን አሳብ እናገኛለን፣ የመንፈስም አንድነት ይኖራል።” Review and Herald, March 19, 1895.

አንድነት ክርስቶስ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ለሁለተኛ ጊዜ ሲሰበስብ የሚፈጽመው ሥራ አንዱ ክፍል ነው። ያ አንድነት ወደ ዳንኤል የሚመሩት አሥር ቀናት፣ እንዲሁም የኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ስድስት ቀናት በሚወክሉት ተመስሏል፤ እናም ጥቅምት 22፣ 1844 የታላቁን ተስፋ መቁረጥ የተለማመዱት ሰዎች መንገዳቸውን ባልጠፉ ኖሮ፣ ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ሊፈጸም ይችላል ነበር።

«ነገር ግን ከተስፋ መቁረጡ በኋላ በመጣው የጥርጣሬና የእርግጠኝነት እጥረት ዘመን ውስጥ፣ ከአድቤንቲስት አማኞች ብዙዎች እምነታቸውን ተዉ። ክርክርና መከፋፈልም ተከሰተ... እንዲሁም ሥራው ተሰናክለ፣ ዓለምም በጨለማ ውስጥ ተተወች። ሁሉም የአድቤንቲስት አካል በእግዚአብሔር ትእዛዛትና በኢየሱስ እምነት ላይ አንድ ሆኖ ቢቆም ኖሮ፣ ታሪካችን እጅግ ምንኛ የተለየ በሆነ ነበር!»

“የክርስቶስ መምጣት እንዲህ እስከሚዘገይ ድረስ መዘግየቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም። እግዚአብሔር ሕዝቡ እስራኤል አርባ ዓመት በምድረ በዳ እንዲባዝኑ አልወሰነም። በቀጥታ ወደ ከነዓን ምድር እንዲመራቸውና በዚያም ቅዱስ፣ ጤናማ፣ ደስተኛ ሕዝብ አድርጎ እንዲያቆማቸው ተስፋ ሰጥቶ ነበር። ነገር ግን መጀመሪያ ወንጌሉ የተሰበከላቸው ሰዎች ‘ስላልተማመኑ’ አልገቡም (ዕብራውያን 3፡19)። ልባቸው በማጉረምረም፣ በዐመፅ፣ በጥላቻም ተሞልቶ ነበር፤ እርሱም ከእነርሱ ጋር የገባውን ኪዳን ሊፈጽምላቸው አልቻለም።”

“አርባ ዓመታት ያህል አለማመን፣ ማጉረምረምና ዓመፅ የጥንቷን እስራኤል ከከነዓን ምድር ውጭ አስቀርቶአታል። እነዚህ ኃጢአቶች የዘመናዊቱን እስራኤል ወደ ሰማያዊቱ ከነዓን መግባት አዘግይተውታል። በሁለቱም ሁኔታዎች የእግዚአብሔር ተስፋዎች ጉድለት ያለባቸው አልነበሩም። እኛን በዚህ የኃጢአትና የሐዘን ዓለም ውስጥ ለብዙ ዓመታት ያቆዩን፣ በጌታ ሕዝብ ነን የሚሉት መካከል ያለው አለማመን፣ ዓለማዊነት፣ ያልተቀደሰ ሕይወት፣ እና ግጭት ነው።” Selected Messages, book 1, 68, 69.

የሁለተኛው መልአክ ወረዳ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ መበታተን መኖሩን ገለጠ፤ ይህም የመዘግየትን ዘመን አስጀመረ፤ ከዚያም በኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ስድስት ቀናት የቆየ አንድ ዘመን ወደ ፊት መራ፤ በዚያም በስብሰባው መደምደሚያ ላይ በ“የእኩለ ሌሊት ጩኸት” መልእክት ውስጥ ከቅዱስ መንፈስ መፍሰስ በፊት በመልእክቱ ላይ አንድነት ተፈጸመ።

የሦስተኛው መልአክ መውረድ በጥቅምት 22, 1844 በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ መበተን እንዳለ አመለከተ፤ ከእጅግ ቅዱሱ ስፍራ ጋር የተያያዙ እውነቶችም ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሲገለጡ የትምህርት ዘመን አስገባ። በ1849 ጌታ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ አንድ ላይ ለመሰብሰብ እጁን እየዘረጋ ነበር፤ በ1851 ደግሞ የ1850 ሰንጠረዥ እየቀረበ ነበር። ያ ሰንጠረዥ መሠረታዊውን መልእክት ይወክል ነበር፤ እንዲሁም እንደ ዓለማ ለዓለም ፊት ከፍ ሊደረግ የነበረውን ያንኑ መልእክት ነበር።

በክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ለሁለተኛ ጊዜ መሰብሰቡ በመውረዱ ጊዜ ወዲያውኑ ተጀመረ፤ በኤክስተርም ያሉት መሰብሰብ በመቆየት ዘመን ውስጥ ተጀመረ። በ1863 ዓመፅ ታሪክ ውስጥ፣ በ1844 የመቅደሱ ብርሃን በተገለጠ ጊዜ የተጀመረው የትምህርት ሂደት ከጀመረ ቢያንስ አምስት ዓመታት ከገባ በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ መሰብሰቡ ተጀመረ። በ1848 እስልምና በዚያን ጊዜ አሕዛብን እያስቆጣ ነበር። ሁለተኛው መሰብሰብ ጴጥራትን የቀደሙት አሥሩ ቀናት በመድረሳቸው እንዲሁም በኤክስተር የካምፕ ስብሰባው ስድስት ቀናት የሚፈጸም ቀስ በቀስ የሚሄድ ሥራ እንደሆነ ተመልክቶአል፤ እናም በ1856 ሊጠናቀቅ ይገባው ነበር።

ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ የመሰብሰብ ሥራ የሦስተኛው መልአክ የመዝጊያ ሥራ ነው፣ እናም በክርስቶስ እጅ ይፈጸማል።

ሰንበትም በደረሰ ጊዜ በምኩራብ ማስተማር ጀመረ፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙ እያሉ፡- ይህ ሰው እነዚህን ከወዴት አገኘ? ይህስ ለእርሱ የተሰጠው ምን ዓይነት ጥበብ ነው? እንዲህ ያሉ ኃይላትስ በእጁ እንዴት ይደረጋሉ? ማርቆስ 6፡2።

በመለኮታዊው ምልክት ሲወርድ የሚከሰተው መበተን በመጨረሻ ሁለት ክፍሎች የአምላኪዎችን የሚገልጥ የፈተና ሂደት ይጀምራል፤ በዚህም ሂደት መቅደሱን ያነጻል።

መንፈሩ በእጁ አለ፤ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል። ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል። ማቴዎስ 3፡12።

በዚያ ዘመን የእግዚአብሔር ሕዝብ መልእክቱን ከመልአኩ እጅ ወስደው ሊበሉት ይገባቸዋል።

እኔም ሌላ ብርቱ መልአክ በደመና ተለብሶ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ቀስተ ደመናም በራሱ ላይ ነበረ፣ ፊቱም እንደ ፀሐይ ነበረ፣ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምዶች ነበሩ፤ በእጁም የተከፈተ ትንሽ መጽሐፍ ነበረው፤ ቀኝ እግሩንም በባሕር ላይ፣ ግራውንም በምድር ላይ አኖረ። ራእይ 10፡1-2።

በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 ሁለተኛው መልአክ በደረሰ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ተበትኖ ነበር። መጀመሪያ ግን በ1840 ዓ.ም. አገስት 11 የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አሥራ አምስት ትንቢት በመፈጸሙ ተሰብስበው ነበር፤ ነገር ግን ጌታ በሰንጠረዥ ላይ ካሉት አንዳንድ ቁጥሮች ቆጠራ ውስጥ በተፈጠረ ስህተት

ላይ እጁን አስጥሎ ቆይቶ ነበር።

“የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አይቻለሁ፣ እናም ሊቀዳሴ እንደሚባለው፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገ እንደ ነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ ነበረች እና ስህተትን ሸፍና አንድም ሰው እንዳያየው አደረገች፣ እስከ እጁ እስከ ተነሣች ድረስ።” Early Writings, 74.

እጁን ማንሳቱ ለሳሙኤል ስኖው የዘገየችውን ራእይ ትክክለኛ ቀን እንዲለይ አስችሎታል።

“ጌታቸው ለምን እንዳልመጣ መረዳት ያልቻሉ እነዚያ ታማኝ ነገር ግን ተስፋ የቆረጡ ሰዎች በጨለማ ውስጥ አልተተዉም። ዳግመኛም ትንቢታዊ ዘመናትን ለመመርመር ወደ መጽሐፍ ቅዱሳቸው ተመሩ። የጌታ እጅ ከቁጥሮቹ ላይ ተነሣ፣ ስህተቱም ተገለጠ። ትንቢታዊ ዘመናቱ እስከ 1844 እንደሚደርሱ አዩ፤ እነርሱም ትንቢታዊ ዘመናቱ በ1843 እንደሚያበቁ ለማሳየት ያቀረቡት ያው ማስረጃ፣ እነዚህ በ1844 እንደሚፈጸሙ እንደሚያረጋግጥ አዩ።” Early Writings, 237.

የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ታሪክ ከክርስቶስ እጅ ጋር የተያያዙ የመንገድ ምልክቶችን የሚያካትት መስመር ይዟል። በ1840 ኦገስት 11 እና በ1844 ኤፕሪል 19 በወረደ ጊዜ በእጁ መልእክት ነበረው። በ1842 ሜይ ወር የ1843 ሰንጠረዥ እንዲዘጋጅና እንዲታተም የመራው እጁ ነበር። በሰንጠረዥ ላይ ባሉት ቁጥሮች ውስጥ ያለውን ስህተት ያተመው እጁ ነበር። ከዚያ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ መበተን በኋላ፣ ኤርምያስ በክርስቶስ እጅ ምክንያት ብቻውን ተቀመጠ። ከዚያም እጁን አነሣ፣ እንዲሁም የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ተፈታ። ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ለመሰብሰብ እጁን የዘረጋበት ተግባር፣ እንደ ደቀ መዛሙርቱ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ከመድረሱ አስቀድሞ ለአሥር ቀናት በኢየሱሳም በመጨረሻ እንደ ተሰበሰቡ ሁሉ፣ ከዚያ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ ጀምሮ እስከ ኤክሴተር ካምፕ ስብሰባ ድረስ ተፈጸመ። ሦስተኛው መልእክት በ1844 ኦገስት 22 በደረሰ ጊዜ፣ ጌታ እጁን አነሣ።

በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁትም መልእክት እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ለዘላለም የሚኖረውንም፣ ሰማይንና በእርሱ ያሉትን ሁሉ፣ ምድርንና በእርሷ ያሉትን ሁሉ፣ ባሕርንና በእርሱ ያሉትን ሁሉ የፈጠረውን በእርሱ ምሎ፣ ዘመን ከእንግዲህ ወዲያ እንደሚኖር ተናገረ። ራእይ 10፣5, 6።

ከ1840 ዓ.ም. ኦገስት 11 የመጀመሪያው ስብሰባ ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. ኦገስት 22 ድረስ፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ታሪክ በክርስቶስ እጅ ምልክት ተደርጎታል። በ1844 ዓ.ም. ኦገስት 22 ላይ ሦስተኛው መልእክት ወረደ፣ ትንሿም የሚለራውያን መንጋ በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ተበተነች። በዚያ ቀን ክርስቶስ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ ዘመን ከእንግዲህ በኋላ እንደሚኖር ማለ።

ሁለተኛው መሰብሰብ በ1844 እስከ 1863 ድረስ ባለው ታሪክ ውስጥ፣ ክርስቶስ እጁን ከፍ በማድረግ ጀመረ፤ በእጁም ደግሞ ሊበላ የሚገባ መልእክት ይዞ ነበር። ከዚያም በ1849፣ የተበተኑትን ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘረጋ። እነዚያ ሕዝቦች በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ተሰብስበው ነበር፣ ተተነበየውም ክስተት ሳይፈጸም ሲቀር ተበተኑ። በኤክሴተር የሰፈር ስብሰባ ላይ ክርስቶስ መንጋውን ሰበሰበና በመልእክቱ ላይ አንድ አደረጋቸው፤ ይህንም እንደ ጴጥሮስ በፊት ባሉት አሥር ቀናት እንዳደረገው አደረገ። የፊላዴልፊያ ሚሊራውያን ከኤክሴተር የሰፈር ስብሰባ ወጥተው ጴጥሮስን ደገሙ። በ1856፣ ክርስቶስ ወደ ሎዶቅያ ከተሸጋገረው እንቅስቃሴ ውጭ ነበር፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ከሎዶቅያዊው ልብ ውጭ ቆሞ በርን ያንኳኳልና መግቢያን ይፈልጋል።

እነሆ፣ በደጅ ቆሜ እንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፃን ሰምቶ ደጁን ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ እገባለሁ፣ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ፣ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል። ራእይ 3፣20።

እ.ኤ.አ. በ1856 የክርስቶስ እጅ በላኦዳቅያውያን ሚሊራውያን እንቅስቃሴ በር ላይ እያንኳኳ ነበር፣ ነገር ግን ከንቱ ሆነ። ከዚያ ሰባት ዓመት ቀደም ብሎ፣ በ1849፣ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ማሰባሰብ ጀምሮ ነበር፣ ነገር

ግን ጥርጣሬና እርግጠኝነት ማጣት የፊላዴልፊያውያንን እንቅስቃሴ አስቆመ።

“አድቨንቲስቶች ከ1844 ዓ.ም. ታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በእምነታቸው ጸንተው ቢቆዩና በእግዚአብሔር በተከፈተው አመራር በአንድነት ቢቀጥሉ፣ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ተቀብለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለዓለም ቢያውጁት ኖሮ፣ የእግዚአብሔርን ማዳን ባዩ ነበር፤ ጌታም ከጥረታቸው ጋር በብርቱ ሥራ ተገልጦ ነበር፤ ሥራውም ተፈጽሞ ነበር፤ ክርስቶስም ሕዝቡን ወደ ዋጋቸው ለመቀበል እስከ አሁን በፊት መጥቶ ነበር። ነገር ግን ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በመጣው የጥርጣሬና የአለመረጋጋት ዘመን ውስጥ፣ ብዙዎቹ የአድቨንት አማኞች እምነታቸውን ተዉ... እንዲሁም ሥራው ተዘገየ፣ ዓለሙም በጨለማ ውስጥ ተተዉ። መላው የአድቨንቲስት አካል በእግዚአብሔር ትእዛዛትና በኢየሱስ እምነት ላይ በአንድነት ቢቆም ኖሮ፣ ታሪካችን ምን ያህል እጅግ የተለየ በሆነ ነበር!”
Evangelism, 695.

መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ክርስቶስ የመጨረሻውን ዘመን ሕዝቡን ሰበሰበ፤ እነርሱም ከዚያ በኋላ ሐምሌ 18 ቀን 2020 ዓ.ም. ተበተኑ። መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. የተሰበሰቡት በክርስቶስ እጅ ያለውን የተሰወረ መጽሐፍ ወስደው በሉት። ሐምሌ 18 ቀን 2020 ዓ.ም. “ጊዜ ከዚያ ወዲህ አይኖርም” ብሎ የሚያመለክተውን በተነሣ እጁ የተወከለውን ትእዛዝ እነርሱ አልተቀበሉትም።

ፊላዴልፊያውያን ሚሊራውያን በ1843 በሰጡት የሐሰት ትንቢታዊ ትንበያ ምንም ዓመፅ አላሳዩም፤ ምክንያቱም ጌታ የገለጠላቸውን ብርሃን ሁሉ መሠረት አድርገው ሠርተዋልና፤ ነገር ግን በጁላይ 18, 2020 የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ላኦዲቅያውያን ከእጁ ጋር ተያይዞ ባለው ብርሃን ላይ ዓመፁ። ከ1844 በኋላ የመጀመሪያው መልአክ ፊላዴልፊያዊ እንቅስቃሴ “በጥርጣሬና በእርግጠኝነት ማጣት ዘመን” ውስጥ “እምነታቸውን አሳልፈው ሰጡ” እና ላኦዲቅያውያን ሆኑ።

1856 የመሸጋገሪያ ነጥብን ይወክላል፤ ይህም ለእግዚአብሔር የመጨረሻዎቹ ዘመናት ሕዝብ የመሸጋገሪያ ነጥብን ይወስናል።

በ1849 እና 1856 መካከል ባሉት ሰባት ዓመታት ውስጥ በአንድ ስፍራ፣ የፊላዴልፊያዊው ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ለመሰብሰብ የተዘረጋቸውን የጌታ እጅ ተቃዋሚ፤ ተስፋውም እርሱ በዚያን ጊዜ ከቀደመው ይልቅ የሚበልጥ ነገር እንደሚያደርግ ነበር።

“መስከረም 23 ጌታ የሕዝቡን ቀሪ ወገን ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ እናም በዚህ የመሰብሰቢያ ዘመን ጥረቶች ሁለት እጥፍ ሊበረቱ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተን ዘመን እስራኤል ተመትቶ ተቀደደ፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ያስረቸውማል። በመበተን ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች በጣም ትንሽ ውጤት ነበራቸው፤ እጅግ ትንሽ ወይም ምንም አላሳኩም። ነገር ግን በመሰብሰብ ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ውጤት ያፈራሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሊሆኑ እና ትጉሃን ሊሆኑ ይገባል። አሁን በመሰብሰብ ዘመን ራሳችንን ለመምራት ከመበተን ዘመን ምሳሌዎችን ማጣቀስ ለማንኛውም ሰው እፍረት እንደሆነ አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አሁን ከዚያን ጊዜ የበለጠ ምንም ባያደርግልን፣ እስራኤል በፍጹም አይሰበሰብም ነበር። እውነት እንዲሰበክ እንደሚያስፈልግ ሁሉ፣ በጽሑፍ ወረቀት እንዲታተምም ያንኑ ያህል ያስፈልጋል።”
Review and Herald, November 1, 1850.

በግልጽ ሁኔታ፣ ጌታ ሥራውን በአንድነት ወደ ፊት ለማራመድ ሞክሮ ነበር፤ ነገር ግን ያ አንድነት በታየው ሁኔታ ፈርሶ ነበር፤ እናም “በተስፋ መቁረጡን ተከትሎ በመጣው የጥርጣሬና የእርግጠኝነት እጦት ዘመን ብዙ የአድቨንት አማኞች እምነታቸውን አሳልፈው ሰጡ።” The Present Truth (በኋላ Review and Herald) በ1849 መታተም ጀመረ፣ እና እስከ 1851 ድረስ የ1850 ሰንጠረዥ ተዘጋጅቶ ነበር፤ ነገር ግን እስከ

1856 ድረስ፣ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የ“ሰባት ዘመናት” መልእክት ሳይጠናቀቅ ቀረ። በጥቅምት 22, 1844 የተፈታው መልእክት የሆነው፣ የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታትና የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት የዘመን ትንቢቶች በተፈጸሙበት ጊዜ ነበር።

ሰንበት በዚያን ዘመን ከሌሎች ትምህርቶች ሁሉ በላይ የበራው ትምህርት ነበር፣ እናም ለአሥራ ሁለት ዓመታት የፈተና ሂደት ተገፋፋ እስከ መጨረሻው ፈተና በ1856 እስኪደርስ ድረስ። ያ ፈተና በምድር የሰንበት ዕረፍት ላይ ነበር፣ እናም በሰዎች የሰንበት ዕረፍት የጀመረውን የፈተና ሂደት መጨረሻ አመለከተ። የፈተናው ዘመን የአልፋና የአሜጋ ፊርማ ተሸክሞ ነበር። 1856 ደግሞ ሚሊር በመጀመሪያ ያገኘው መሠረታዊ እውነት ላይ የእውቀት መጨመርን ወክሎ ነበር፤ ስለዚህም በዚያ ደረጃ ደግሞ የአልፋና የአሜጋ ፊርማ ነበረው። የሰንበት እውነት፣ የእግዚአብሔር የተቀደሱ ሕዝቦች ምልክት መሆኑ ሲታሰብ፣ በአማኙ ውስጥ ያለው የክርስቶስ ምሥጢር፣ የክብር ተስፋ ፍጻሜውን በሚያገኝበት ጊዜ እንደ ሰባተኛው መለከት መነፋት ተወክሎ ነበር። “ሰባት ዘመናት” ደግሞ በስርዮት ቀን ሊነፋ በነበረው የኢዮቤልዩ መለከት ተወክሎ ነበር።

ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ያሉት ሰባቱ ዓመታት ለደቀ መዛሙርቱ በኢየሱሳም ያሉትን አሥር ቀናት፣ እንዲሁም ለፊላዴልፊያውያን ሚሊራውያን የኤክስተር የሰፈር ስብሰባውን ስድስት ቀናት ይወክሉ ነበር፤ ነገር ግን በሐዘን የተሞላ ሁኔታ፣ ይህ ዘመን ጌታ በሽግግር ዘመኑ ሲመራቸው እርሱን ለመከተል የሚናቁ ሰዎች ምሳሌ ሆነ። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት ታሪክ፣ እርሱም የሰባቱ ነገድጓዶች ታሪካዊ ዘመን ሲሆን፣ ጌታ ከApril 19, 1844 ጀምሮ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ለመሰብሰብ እጁን እንደ ዘረጋ ይገልጻል፤ እንዲሁም ጥበበኞች ክርስቶስን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲከተሉ ያሳዩትን ታዛዥ ምላሽ ያብራራል።

የመጀመሪያው ቃዴስ ታሪክ፣ ማለትም ከ1844 እስከ 1863 ድረስ የሦስተኛው መልእክት ታሪክ፣ ጌታ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ለመሰብሰብ እጁን እንደገና እየዘረጋ መሆኑን ይለይታል፤ ነገር ግን በዚያ ታሪክ ውስጥ ዓመፀ ተገለጠ። አሁንም፣ ለሦስተኛ ጊዜ፣ ከጁላይ 2023 ጀምሮ፣ ጌታ ሕዝቡን ለሁለተኛ ጊዜ ለመሰብሰብ እጁን እንደገና እየዘረጋ ነው፤ እነርሱም ሁለተኛውን ቃዴስ እንደታዘዙ ፊላዴልፊያውያን ይፈጽማሉ፤ ምክንያቱም የእውነት ፊርማ እነዚህን ሦስቱን ጊዜያት መጀመሪያውና መጨረሻው ታዛዥ ፊላዴልፊያውያንን እንደሚወክሉ ሲሆን፣ የመካከሉ ምሳሌ ግን የማይታዘዙ ሎዶቅያውያን መሆኑን ይለይታል።

ይህንን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ቤተ ክርስቲያናቱ የሎዶቅያን መልእክት ይሰሙ ይሆን? ንስሐ ይገባሉን? ወይስ በዓለም ላይ እጅግ ጽኑ የሆነው የእውነት መልእክት—የሦስተኛው መልእክት መልእክት—እየተሰበከ ሳለ፣ ኃጢአት ውስጥ መቀጠላቸውን ይመርጣሉን? ይህ የምሕረት የመጨረሻው መልእክት ነው፤ ለወደቀች ዓለም የመጨረሻው ማስጠንቀቂያ ነው። የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ለስላሳ ብትሆን፣ እንደ ወደቁና የአጋንንት ማደሪያ፣ የክፉ መንፈስ ሁሉ መጠጊያ፣ የርኩስና የተጠላ ወፍም ሁሉ ጎጆ እንደ ሆኑ ከተገለጹት ቤተ ክርስቲያናት የተሻለ ሞገስ በእግዚአብሔር ፊት አታገኝም። እውነትን የመስማትና የመቀበል እድሎች ያገኙ፣ ከሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ጋር የተባበሩ፣ ራሳቸውንም የእግዚአብሔር ትእዛዛት ጠባቂ ሕዝብ ብለው የሚጠሩ፣ ነገር ግን ከስም ብቻ ክርስቲያናት ይልቅ ለእግዚአብሔር የሕይወት ኃይልና የመቀደስ መንፈስ የሌላቸው ሰዎች፣ ሕጉን የእግዚአብሔር የሚቃወሙት ቤተ ክርስቲያናት እንደሚቀበሉት በእርግጥ እነርሱም ከእግዚአብሔር መቅሰፍቶች ይቀበላሉ። በእውነት የተቀደሱ ብቻ ክርስቶስ ለሚወዱትና ትእዛዛቱን ለሚጠብቁት ለማዘጋጀት ወደ ሄደባቸው በሰማያዊ መኖሪያዎች ውስጥ የንጉሣዊውን ቤተሰብ ያቆማሉ።”

“እርሱን አውቃለሁ የሚል፣ ትእዛዛቱንም የማይጠብቅ፣ ሐሰተኛ ነው፣ እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም’ [1 ዮሐንስ 2:4]። ይህ እግዚአብሔርን እናውቃለን የሚሉና ትእዛዛቱንም እንጠብቃለን የሚሉ፣ ነገር ግን ይህን በመልካም ሥራ የማያሳዩ ሁሉን ያካትታል። እነርሱ እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ። ‘በእርሱ የሚኖር

ሁሉ ኃጢአት አያደርግም፤ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ እርሱን አላየውም አላወቀውምም' [1 ዮሐንስ 3:6]። ይህ ለሁሉም የቤተ ክርስቲያን አባላት፣ የሰባተኛው ቀን አድቤንቲስት ቤተ ክርስቲያናት አባላትንም ጨምሮ፣ የተነገረ ነው። 'ልጆች ሆይ፣ ማንም አያስታችሁ፤ ጽድቅን የሚያደርግ እርሱ ጻድቅ ነው፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ። ኃጢአትን የሚያደርግ ግን ከዲያብሎስ ነው፤ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ጀምሮ ኃጢአትን ያደርጋልና። የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠው ስለዚህ ነው፤ የዲያብሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም፤ ዘሩ በእርሱ ውስጥ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔርም ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም። በዚህ የእግዚአብሔር ልጆችና የዲያብሎስ ልጆች ይገለጣሉ፤ ጽድቅን የማያደርግ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ወንድሙንም የማይወድ እንዲሁ ነው' [1 ዮሐንስ 3:7-10]።"

"ሰንበትን የሚጠብቁ አድቤንቲስቶች ነን የሚሉ ሁሉ፣ ነገር ግን በኃጢአት ውስጥ መጓዛቸውን የሚቀጥሉ፣ በእግዚአብሔር ፊት ሐሰተኞች ናቸው። ኃጢአተኛ መንገዳቸው የእግዚአብሔርን ሥራ ይቃወማል። ሌሎችንም ወደ ኃጢአት እየመሩ ነው። ለእያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያናቸውን አባል ከእግዚአብሔር የሚመጣው ቃል እንዲህ ይላል፤ 'አንካሳው ከመንገድ እንዳይወጣ ይልቁንም እንዲፈወስ፣ ለእግራችሁ ቀጥተኛ መንገድ አድርጉ። ከሰዎች ሁሉ ጋር ሰላምን፣ ያለዚያም ማንም ጌታን የማያይበትን ቅድስናን ተከተሉ፤ ማንም ከእግዚአብሔር ጸጋ እንዳይሳድል በትጋት ተጠንቀቁ፤ የመራራነት ሥር በቅሎ እናንተን እንዳያስጨንቅ፣ በእርሱም ብዙዎች እንዳይረክቡ፤ ለአንዲት የምግብ ቅንጣት ብኩርናውን እንደሸጠ እንደ ዔሳው ያለ ዝሙተኛ ወይም ቅድስናን የሚያቃልል ሰው እንዳይኖር። ከዚያ በኋላ በረከቱን ሊወርስ በፈለገ ጊዜ እንደተጣለ፣ ለንስሐ ስፍራ እንዳላገኘ፣ ምንም እንኳን በእንባ አጥብቆ ቢፈልገው ታውቃላችሁ' [ዕብራውያን 12:13-17]።"

"ይህ እውነትን እንደሚያምኑ ለሚናገሩ ብዙዎች ይመለከታል። የሥጋዊ ምቹታቸውን ለማደቅ ከመተው ይልቅ፣ በሰይጣን አታላይ ሰፊስጥሪ ሥር በትምህርት የተሰሰተ መንገድ ላይ ይደፍራሉ። ኃጢአት እንደ ኃጢአት አይታወቅም። ሕሊናቸው ራሱ ረክሶአል፣ ልባቸው ተበላሽቶአል፣ እንኳን አሳባቸውም ዘወትር የተበላሸ ነው። ሰይጣን መላውን ማንነት የሚያረክሱ ወደ ርኩስ ልማዶች ነፍሳትን ለመሰብ እነርሱን እንደ ማታለያ ይጠቀምባቸዋል። 'የሙሴን ሕግ [እርሱም የእግዚአብሔር ሕግ ነበር] የናቀ ሰው በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ሳይራራለት ይሞታል፤ እንግዲህ የእግዚአብሔርን ልጅ በእግሩ የረገጠ፣ የተቀደሰበትንም የቃል ኪዳኑን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቈጠረ፣ የጸጋንም መንፈስ ያዋረደ ሰው እንዴት የሚበልጥ ቅጣት እንዲገባው ይቈጠራል ብላችሁ ታስባላችሁ? የሚል፣ በቀል የእኔ ነው፣ እኔ እከፍላለሁ ያለውን ጌታ እናውቃለንና። ደግሞም፣ ጌታ ሕዝቡን ይፈርዳል። በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው' [ዕብራውያን 10:28-31]።" Manuscript Releases, ቅጽ 19, 176, 177.